

۱۰- سوء استفاده های جنسی از زنان در جامعه

سرمایه داری: با ادامه بدبختی های ناشی از روابط جنسی، برای همه و با تبدیل بدن زنان به جسمی برای استفاده، جامعه طبقاتی همیشه زنان را در برابر اعمال خشنونت آمیز مردان، بی پناه و آسیب پذیر رها نموده است. یعنی به طور سیستماتیکی سوء استفاده و تجاوز و تهدید به استفاده از این خشنونت ها، برخلاف فمینیست های رادیکال، ما اعمال وحشیانه مردان را مبدأ و اساس ستم بر زنان، یا به قول آنان ابراز "قدرت مردانه" بر زنان نمی بینیم. سوء استفاده های جنسی و صدمات فیزیکی در رفتار صرفاً یک گوشه ای از روابط ستم گر "نرمال" و "عادی" بین زن و مرد نیستند. ابعاد گسترش سوء استفاده های جنسی از زنان، بازتابی است از تأثیرات خاص ایدئولوژی های سکسیستی (مرد سالارانه، شوونیستی) که زنان را تحقیر می کنند. ساکت بودن نسبی دستگاه حاکم، ایدئولوژی بورژوازی (از جمله کلیسا) در برابر چنین سوء استفاده های بدنی، جنسی و روحی از زنان در خانواده، محل کار و زندگی اجتماعی، بازتاب قانونی شدن سکسیزم در جامعه طبقاتی است. در میان طبقه کارگر چنین سوء استفاده هائی نشانگر کمبود اخلاق و وجود دوگانگی است که سبب قرار دادن کارگران در مقابل یکدیگر می گردد و این فشار مضاعفی است که جدا از خشنونت های عمومی ناشی از خصلت های جامعه طبقاتی، بر طبقه کارگر وارد می آید. وجود محدودیت های سکسیستی و ستم گرا و تأثیرات مضر آن بر انسان، سبب رشد اعمال خشنونت آمیز و تجاوز نسبت به زنان می شود. وجود خشنونت های جنسی و سوء استفاده های فیزیکی دلایل ترس و محافظه کاری زنان (در مثلاً بیرون رفتن آن ها در شب هنگام) می شود.

ایدئولوژی سکسیستی در جامعه سرمایه داری به راحتی می تواند پایه های خود را استوار کرده و به سرعت رشد کند. هدفش نیز زبردست قرار دادن زنان در امور اجتماعی و جنسی است. در دستگاه های ارتباط جمعی و تبلیغاتی از بدن زنان تجسم

و جسمی ساخته اند که اغلب سبب حقارات می شود. بدن یک انسان تبدیل به ماشین امیال جنسی شده که در خدمت مردان قرار می گیرد، بدون رضایت مستقل خود زن، چنین برخوردی و وسعت ابعاد ایدئولوژی سکسیستی این دستگاه های ارتباط جمعی و تبلیغاتی، بعضی از زنان را به این برداشت رسانده است که پورنوگرافی تعبیری است از جوهر ستم بر زنان. پورنوگرافی تئوری است و تجاوز به زنان، عمل آن شعاری است که به صورت قاعده کلی از طرف فمینیست ها، رادیکال ها و سوسیالیست ها پذیرفته شده است. در حقیقت، دشمن اصلی زنان را پورنوگرافی قرار دادن به چند دلیل اشتباه است.

اول این که، در ذهن از تمامی روابط جنسی زن، تصویری حقارت آمیز می سازد. از تمام پورنوگرافی ها چهره ای خشونت آمیز می سازد. این برخوردی کاملاً مغرضانه است چون در تئوری امکان ستم گرا نبودن یک نمایش تحریک آمیز را بوجود می آورد و از زنان لذتی را که به طور پتانسیل در نمایش تحریک آمیز آرزوها و تخیلات آن ها در روابط جنسی شان وجود دارد، دریغ می کند. در یک کلام، شکل فمینیستی خود فرورشی است. لذا، ما به دنبال جلوگیری از پورنوگرافی به طور قانونی نیستیم، خواه به شکل ستم گرای آن یا غیر ستم گرای آن.

دوم این که، تنها راه آن هائی که تبلیغات علیه پورنوگرافی می کنند، عملاً متوسل شدن به رژیم، برای جمع کردن و غیرقانونی نمودن پورنوگرافی می باشد. در عمل این به معنی درست و اصلاح کردن قدرت فشار و جلوگیری رژیم و توانائی آن در دخالت در زندگی خصوصی مردم، به نحوی ستم گرایانه می باشد. رژیم که خود محافظ ارزش های اخلاقی واپس گرا است، از قدرت خود بی شک برای جلوگیری از انتشار پورنوگرافی زنان و مردانی که به هم جنس خود گرایش دارند، استفاده خواهد کرد. بدین سان رژیم داور مطلق این که چه چیزی "زشت و ناپسند" است، خواهد شد.

سوم، مرکز مبارزه علیه سکسیزم را حمله پورنوگرافی قرار دادن بدین معنی می شود که سکسیزم عامل ستم بر زنان است، در حالی که سکسیزم نشانه ای است از وجود ستم بر زنان. بنابراین آنان که علیه پورنوگرافی تبلیغات می کنند و آن را در تنوری، عامل تمامی ستم ها و تجاوزات به طور کلی جلوه می دهند، اشتباه می کنند. این اشتباهات در زمینه پورنوگرافی نتایج سیاسی بسیار مضرری داشته است که به طور اخص می توان به بخش هایی از جنبش فمینیستی در انگلستان و آمریکا اشاره نمود که به جریاناتی انحرافی پیوسته اند.

به هر حال، ما انقلابیون نمی توانیم در مبارزه علیه تبلیغات سکسیستی درون جنبش کارگری و دستگاه های تبلیغاتی بی تفاوت باشیم، ما مبارزان مصممی علیه تبلیغات سکسیستی هستیم و از تمام تبلیغاتی که به انتشار هرگونه آگهی در روزنامه های جنبش های کارگری، خاتمه دهند و یا کوشش زنان در از بین بردن پوسته ها و تبلیغات اهانت آمیز در محل های کار، تبلیغات و مبارزه علیه آزار و اذیت جنسی زنان در محل های کار و یا هرگونه اقدام عملی در دفاع از زنان علیه تهدید به تجاوز مانند چراغانی کردن بهتر اماکن رفت و آمد و وسائل نقلیه و فراهم آوردن امکانات آموزش دفاع از خود رایگان و غیره، حمایت می نمائیم. از طریق دستگاه های ارتباط جمعی، حق جواب دادن به مقالات و عکس های تحقیر کننده محفوظ می شماریم. ما از کارگران چاپ در این گونه زمینه ها می خواهیم که از چاپ آن ها خودداری نمایند، مگر این که حق دفاع و پاسخ گویی از طرف اتحادیه ها، بالاخص بخش زنان آن تضمین شده باشد. این روش ها، یعنی روش های برخورد مستقیم عملاً به بحث های سودمندی با کارگران مرد در باره ریشه های سکسیزم و این که چرا باعث جدائی می شود، منجر می گردد. علاوه بر این خود، روشی برای کاهش تبلیغات به منظور زیر دست قرار دادن و تحقیر کردن زنان می باشد.